

**Szabó Gergely**

(1991):

A Balatonnál nőtt fel,
jelenleg Győrben él, itt
végzett az Apáczai karon.

Főleg drámapedagógus-
gusként tevékenykedik.

5 éve publikál verseket
különböző folyóiratok-
ban, tagja a Fiala Írók
Szövetségének. Többek
között szeret biciklizni.

SZABÓ GERGELY*mély*

megvezetések hulladékaiban matatunk
egyszerre hegyeken
kontinenseken partokon
balusztrádos gyanakvásba vezető vészkijáratok ezek

zuhanásunkban halványulunk

átérve majd egy keverőpulton
megnyomunk pár gombot
akkor naptestek pirítanak időmorzsákat
és csendlányek rügyeznek vissza
fejezeteinkre

mélyvíz ölelget
bennünk lüktető emlékszalagokat
és csak nevetünk és pásztázunk és
ha már nem kell kesztyű
hátra
dőlnünk és hullámszunk

zúg

megszokjuk az elhalkuló
ismétlődésbe áztatott
szüneteket

csak hogy legyen valaki a sor végén
mondjuk ez is egy sor
még sincs itt senki

ebben maradunk
mindenkit megértünk
sehova se tartozunk

várjuk hogy hátha lesz
az esőben valami
dallamív vagy dobbanás

belehallgatunk
a rászorított érkezésbe
üreges a tompaság

összehasonlítom a tiéddel

hideg epoxigyantával
kenem ki belülről
a csonthéjas termést

oxigént veszítünk

több

mikor a másik
lakásban akarom
felkapcsolni a villanyt
szomorúan hív
a zuhanyrózsa

kijövünk a kürtőn
porszemekként
egymáson járunk

recsegő fényből jövő
máshol másolt kezek
akik
be
szkennelnek
több száz oldalt

csak addig tartson
ki a harangozás

kandírozott hóésésben
templomillatú tömeglányok
szép idő van
hozzátok

párhuzamos világokat
fröccsentünk egymásba
fenyegető dicsőségben
lubickolnak a kátyúk

